

ikke en Gang Indenrigsministeren kan give Ret til at udskrive over 3 pCt. Heller ikke overser jeg, at ifølge det foreliggende Lovforslag har Indenrigsministeren Ret til at give Kommunen en Ret til at udskrive noget af denne 3dje pCt., men jeg henstiller til ærede Medlemmer, af hvilke mange have en stærk Følelse af det kommunale Selvstyres Betydning, om det er naturligt at lægge det Baand paa Kjøbenhavns Kommune, den største Kommune i Landet, at den nødvendigvis skal gaa til Indenrigsministeren i hvert enkelt Tilfælde, hvor den ønsker at udskrive en Indkomstskat af 3 pCt. — Ja, hermed skal jeg slutte, idet jeg anbefaler Forslaget til det høje Tings velvillige Opmærksomhed saavel som til den høje Regering. Jeg vil overmaade nødig se Forslaget forkastet. Jeg forudser, at et Forslag, fremkommet fra et enkelt Medlem, har Vanskelighed ved at blive ført igennem, navnlig da jeg har en Følelse af, at man af mange Grunde ønsker Lovene bragte op til det andet Ting i den Skikkelse, Flertallet har ønsket at give dem, men jeg har ikke villet undlade alligevel at fremsætte Forslaget for, hvis det skulde vinde Tilslutning, at det saa ogsaa allerede nu kunde blive indføjet i Loven; under alle Omstændigheder haaber jeg, at det maatte blive Genstand for Overvejelse paa de senere Trin, som dette Lovforslag vil komme til at gennemgaa.

Finansministeren (Hørring): Jeg skal ligesom det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) begynde med at udtale min Glæde over den Villighed til Imødekommen, som Flertallet i Udvalget har erklæret at ville vise over for Landstingets Standpunkt i denne Sag, men jeg maa tillige beklage, at denne Villighed har givet sig saa lidt Udslag i de opstillede Ændringsforslag. Den ærede Ordfører fremhævede som et særligt Udslag af denne Villighed, at man har ladet Landstingets Affattelse af Forslagets første Paragraffer blive staaende, saa at man derved har slaaet fast, at det, der overføres til Kommunerne, ikke er selve Skatten, men Skattens Udbytte. Jeg tør dog gøre opmærksom paa, at man ikke i Landstinget ved den Affattelse, som man der har givet Lovforslaget, i Virkeligheden har foretaget nogen som helst Realitetsændring. Saaledes som Forslaget blev fremlagt her i Tinget i sin Tid, var det Regeringens Mening, at de paagældende Skatter skulde vedblive at være Statsskatter, uanset at Udbyttet overførtes til Kommunerne, og dette var i Lov-

forslagets Motiver udtrykkelig udtalt. Jeg skal derom henvise til Motiverne til Lovforslagets § 2, der først omtaler, hvorledes det stiller sig med Hensyn til Ligningskatten for Kjøbenhavns og Købstædernes Vedkommende og derefter slutter saaledes, hvilket jeg med den højtærede Formands Samtykke skal oplæse: „Om de øvrige Statsskatter, hvis Beløb helt overgaa til Kommunerne, eller i hvilke disse delagtiggøres, gælder det derimod, at de vedblive at være Statsskatter og at ansættes og opkræves efter de for disse gældende Regler.“ Deter netop Ansættelsen, som er det afgørende Moment med Hensyn til Spørgsmaal om, hvorvidt en Skat skal betragtes som Statsskat eller en kommunal Skat, og netop ved, at man i Lovforslaget fastsatte, at Ansættelsen og Opkrævningen skulde vedblive som hidtil, mente man fra Regeringens Side tilstrækkelig at have tilkendegivet det, som er nærmere udført i Motiverne, nemlig at der ikke skete nogen Forandring med Hensyn til Skatternes Egenskab. Landstinget har ment, at Forslaget i saa Henseende trængte til en Tydeliggørelse og har givet den i den Affattelse, hvori de paagældende Paragraffer nu foreligge. Men det høje Ting her maa altsaa ikke betragte det som en ganske særlig Imødekommen over for Landstinget, naar det nu lader Landstingets Affattelse blive staaende. Ikke heller kan jeg se, at der er særlig Imødekommen med Hensyn til §§ 6 og 7. Disse Paragraffer kunde jo nærmest have haft deres Plads i Indkomstskatteloven, thi de angaa i Virkeligheden kun Gennemførelsen af Indkomstskatten i de forskellige Kommuner. Dette gælder saaledes § 6 med Hensyn til Kjøbenhavn. Her tør jeg maaske med det samme over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) henvise til, at Regeringens Stilling over for dette Punkt oprindelig var den, at man tænkte sig at benytte den Mellemtid, der maa gaa, inden Loven, naar den en Gang er vedtagen, træder i Kraft, til at fremsætte og faa vedtaget et særligt Lovforslag, hvorved Statsindkomstskattens Regler bragtes i Samklang med Ligningsreglerne i Kjøbenhavn eller omvendt, altsaa en særlig Lov om Gennemførelsen af Statsligningen i Kjøbenhavn i Forbindelse med den kommunale Ligning. Vi have nemlig ikke været blinde for, at der i saa Henseende er forskellige Ulemper, som vanskelig lade sig rydde til Side, naar man ikke faar bestemte Regler derfor. Imidlertid har Landstinget indsat den nuværende